

Sygn. akt III RC 237/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Olkuszu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Proć

Protokolant sekretarka Agnieszka Poseł

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2018 roku w Olkuszu

na rozprawie sprawy z powództwa małoletnich A. M. i S. M. (1) działających przez przedstawiciela ustawowego matkę A. Ż.

przeciwko K. M.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego K. M., PESEL (...) na rzecz małoletniej powódki A. M., PESEL (...) alimenty w kwocie po 800,00 złotych (osiemset złotych) miesięcznie oraz małoletniego powoda S. M. (1), PESEL (...) alimenty w kwocie po 500,00 złotych (pięćset złotych) miesięczne, tj. w łącznej kwocie po 1300,00 złotych (jeden tysiąc trzysta złotych) miesięczne, płatne do rąk ich matki A. Ż., PESEL (...) do dnia 10-go każdego następującego po sobie z góry miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 18 września 2017 roku – a to w mające alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie wydanym dnia 28 października 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt XI C 3091/13;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego K. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Olkuszu kwotę 300,00 złotych (trzysta złotych) tytułem opłaty stosunkowej od uiszczenia której strona powodowa była zwolniona z mocy ustawy oraz kwotę 12,00 złotych (dwanaście złotych) za odpis wyroku z klauzulą wykonalności;

V. zasądza od pozwanego K. M. na rzecz małoletnich powodów kwotę 1440,00 złotych (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III RC 237/17

UZASADNIENIE

wyroku wydanego dnia 9 kwietnia 2018r.

W pozwie złożonym w tut. Sądzie dnia 18 września 2017r. działająca imieniem małoletnich powodów A. Ż. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie dnia 28 października 2014r., sygn. akt XI C 3091/13 od pozwanego K. M. do kwoty 1100 zł na rzecz małoletniej A. M. oraz do kwoty 900 zł na rzecz małoletniego S. M. (1), łącznie 2000 zł, płatnych do rąk ich matki do dnia 10 -go każdego miesiąca z ustawowymi

odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek rat, poczynając od daty złożenia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu roszczenia podniesiono, że od uregulowania alimentów na obecnym poziomie sytuacja materialna pozwanego zdecydowanie uległa polepszeniu. Mieszka i pracuje w Niemczech. Nie zajmuje się dziećmi. Cały trud wychowania dzieci spoczywa na matce. Dlatego trud ich utrzymania powinien spoczywać na pozwanym. Pozwany przez ponad 2 lata pobierał dodatek rodzinny na dzieci "K." w wysokości 320 zł, który powinien być w całości przeznaczony na dzieci, a który pozwany zachowywał dla siebie, o czym matka małoletnich powodów dowiedziała się przypadkowo. Koszty utrzymania małoletniej A. M. jej matka oceniła na 1500 zł, małoletniego S. na 1300 zł. W ich utrzymaniu i opiece nad nimi pomaga ojczym i babka macierzysta. Dzieci mają wiele niezaspokojonych potrzeb.

Pełnomocnik pozwanego K. M. w odpowiedzi na pozew z dnia 18 grudnia 2018r. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 550 zł na małoletnią A. M. i kwotę 350 zł. na małoletniego S. M. (1). W uzasadnieniu podniesiono, że pozwany utrzymuje stały kontakt z dziećmi, średnio raz w miesiącu. Podczas pobytu w Polsce zabiera dzieci na różne atrakcje (kino, jazdy na torze kartingowym, zabawy na placu zabaw, wyjazdy do rodziny, czy do E.). W 2015 i 2016r. zabrał dzieci na wyjazdy wakacyjne. Podał, że całe świadczenie rodzinne (...) przeznaczał na dzieci. Przez niezajomość niemieckich przepisów i niekompetencję pracownika zmuszony jest zwrócić to świadczenie w łącznej wysokości 3818,00 euro do 25.01.2018r., a pozostałą kwotę 5555.54 euro w miesięcznych ratach po 100 euro.

Sąd ustalił co następuje:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie wydanym dnia 28 października 2014r., sygn. akt XI C 3091/13 rozwiązano przez rozwód małżeństwo matki małoletnich powodów i pozwanego bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi A. M. i S. M. (1) powierzono matce, ograniczając władzę rodzicielską ojca do prawa współdecydowania w istotnych sprawach dzieci. Ojciec zobowiązany został do łożenia alimentów w kwocie po 500 zł na rzecz małoletniej A. M. i po 300 zł na rzecz małoletniego S. M. (1).

W dacie wydawania wyroku w sprawie o rozwód matka powodów osiągała wynagrodzenie w kwocie 2100 zł netto miesięcznie. Zarobki pozwanego wynosiły 1800 zł netto miesięcznie.

Dowód: akta Sądu Okręgowego w Krakowie o sygn. XI C 3091/13 -k. 119, 120.

A. M. ma 17 lat, uczęszcza do II klasy technikum w O.. Na dojazdy do szkoły wydaje: 55zł bilet miesięczny i około 30 zł bus. Jest leczona neurologicznie z powodu padaczki, każda wizyta kosztuje 100 zł, co generuje wydatek około 700 zł miesięcznie (7-8 wizyt). Na leki wydaje około 100 zł co 2 miesiące. Uczęszcza na korepetycje z matematyki i języka angielskiego, według oświadczenia matki cztery razy w miesiącu na każdą z tych lekcji – co daje 400 zł miesięcznie (przy czym wydatek ten z pewnością nie dotyczy wakacji). Dochodzą wydatki na dentystę, koszt wizyty to około 100-300 zł średnio 3 razy do roku. Przed założeniem aparatu na zęby, którego koszt wynosi około 2500 zł, musi wyleczyć ubytki. Wydatki na ubrania to około 200 zł miesięcznie, kieszonkowe około 150-200 zł. Dochodzą składki szkolne - komitet rodzicielski 100 zł i ubezpieczenie – 50 zł, wycieczki. Matka podała, że koszt wyżywienia to około 400 zł.

W ocenie Sądu miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki to około 1300 zł. Jej matka nie wykazała, by na korepetycje dla córki wydawała 400 zł. miesięcznie, a w pozwie podała że jest to kwota 200 zł.

S. M. (1) ma 8 lat, uczęszcza do III klasy szkoły Podstawowej w B.. Matka podała, że jego wyżywienie to koszt około 400 zł miesięcznie, ubrania 150-200 zł, buty sportowe 120 zł co 3 miesiące. Dochodzą wydatki na basen – 200 zł rocznie, składki szkolne – komitet 50 zł i ubezpieczenie 60 zł, kurs tańca 200 zł rocznie, basen 100 zł rocznie, wydatki na zakup wrotek, hulajnogi, czy też zorganizowanie urodzin. W bieżącym roku dochodzą wydatki związane z I Komunią Świętą (składki 400 zł, przyjęcie komunijne około 2500 zł, plus zakup butów i bielizny).

Małoletni S. doznał złamania kości udowej w sierpniu 2017r. po dacie złożenia pozwu. W zawiązku z powyższym konieczna była rehabilitacja oraz nauczanie indywidualne. Matka nie wykazała, by łączyło się to z dodatkowymi wydatkami, chociaż na pewno wymagało zwiększonych nakładów związanych z opieką i pielęgnacją dziecka, dojazdami do specjalistów.

Miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda to w ocenie Sadu około 1000 zł.

Małoletni powodowie mieszkają z matką, jej obecnym mężem i ich przyrodnim bratem O. Ż., który ma 11 miesięcy oraz babką macierzystą.

A. Ż. zarabia obecnie 2180 zł średnio netto miesięcznie. Jej mąż zarabia około 3100 zł netto miesięcznie. Na dwójkę dzieci otrzymuje świadczenia 500 plus. Nie posiada innych źródeł utrzymania. Mieszkają w domu jednorodzinnym należącym do matki A. Ż.. Babka macierzysta małoletnich powodów pobiera zasiłek przedemerytalny w wysokości 860 zł, dlatego w nieznacznym stopniu pokrywa koszty utrzymania domu, natomiast zakupuje potrzebne artykuły spożywcze na obiady, które przygotowuje dla całej rodziny. Na koszty utrzymania domu składają się miesięcznie: 300 zł energia elektryczna, woda około 250 zł kwartalnie, butla gazowa 50 zł co 2 miesiące, około 3000 zł opału na sezon, odpady komunalne 84 zł. Matka małoletnich powodów i jej mąż wydają po około 300 zł miesięcznie na dojazdy do pracy swoimi samochodami.

Dowód: rachunki i faktury- k.112,114-118, 123-149, 161-170, zaświadczenie lekarskie -k. 113, zaświadczenie o wysokości dochodów A. Ż. -k. 120, zaświadczenie o wysokości dochodów K. Ż. -k. 119, karta informacyjna ze szpitala -k. 121-122, zeznania świadka J. D. – nagranie jak na k. 150v-151, przesłuchanie matki małoletnich powodów – nagranie jak na k. 185v-187.

Pozwany pracuje w Niemczech jako operator wózka widłowego z wynagrodzeniem 1000-1100 euro, jest to kwota po potrąceniu 200 euro za mieszkanie. Zarabia zatem ponad 2 razy więcej niż w toku sprawy o rozwód. Na wyżywienie wydaje około 100 -150 euro, na dojazdy do pracy 60-70 euro. Ponosi też koszty przyjazdów do Polski, stara się to czynić co miesiąc, by zobaczyć się z dziećmi. Przyjeżdża wówczas na weekend, a jeśli to możliwe – na dłużej. Uiszcza opłaty związane z utrzymaniem wspólnego mieszkania w O., co stanowi kwotę około 300-400 zł miesięcznie. Spłaca raty kredytu na zakup samochodu po 290 euro miesięcznie.

Pozwany przyjeżdża do Polski co miesiąc lub co 2 miesiące, zabiera wówczas dzieci do siebie, wychodzi z nimi do kina, McDonalda lub na zakupy. Zakupuje im czasami drogie prezenty typu laptop, czy dron. Ale poza alimentami nie partycypuje w kosztach ich utrzymania. Wcześniej zabierał dzieci na wakacje: w 2015r. do W., w 2016r. do Grecji, zapewniał im dodatkowe atrakcje typu gokarty, wyjście do parku (...). W 2017r. nigdzie ich nie zabierał na wakacje, nie zadbał także o ich wyjazd na ferie zimowe w 2018r.

Pozwany w okresie od 2014r. do 2016r. pobierał świadczenie na dzieci w Niemczech (K.) w wysokości 310 euro na dwójkę. Świadczenia tego nie przekazywał matce na utrzymanie dzieci, ale uiszczał z niego alimenty w kwocie 800 zł (co stanowi około 60 % tego świadczenia). Pozwany podał, że pozostałą część świadczenia przeznaczał na wyjazdy wakacyjne z dziećmi, czy prezenty.

Dowód: dokumenty dotyczące zwrotu świadczenia K. z tłumaczeniem -k. 173-178, wydruki wynagrodzenia z zakładu pracy pozwanego -k. 179, 190-192, wydruki potwierdzające operacje bankowe z banku Millennium -k. 62- 65, 102-105, 109, tłumaczenie umowy kredytowej -k. 66, faktury i rachunki -k. 92-99, 101, 108, zawiadomienie o opłatach -k. 107, przesłuchanie pozwanego – nagranie k. 187-188.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego w postaci złożonych paragonów, które z uwagi na swój charakter nie mogą stanowić dowodu z dokumentu na okoliczność ponoszonych wydatków. Przy czym należy zaznaczyć, że strona powodowa nie kwestionowała ponoszonych przez pozwanego wydatków na przejazdy do Polski. Natomiast na k. 88-89 znajdują się rachunki w języku niemieckim bez tłumaczenia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, że nie jest w stanie łożyć wyższych alimentów niż deklarowane w pozwie, nie dał też wiary jego twierdzeniom, że informował matkę powodów o wysokości pobieranego świadczenia” K.”.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu uznać należy za uzasadnione co do zasady i w większości co do wysokości.

Zgodnie z art. 133§1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiadają własnego majątku pozwalającego na pokrycie kosztów ich utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135§1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podstawą do zmiany wysokości dotychczas ustalonych alimentów jest **zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, jaka nastąpiła od okresu ostatnio zasądzonych alimentów.**

Dla oceny zasadności roszczenia pozwu w myśl powołanego przepisu, podstawowe znaczenie ma wykazanie zmiany stosunków w sytuacji majątkowej stron, jaka zaszła od daty ostatniego orzeczenia alimentacyjnego.

Z porównania tej sytuacji nie może ulegać wątpliwości, iż w skutek upływu prawie 3 i pół-letniego okresu od zasądzenia alimentów w sprawie o rozwód, usprawiedliwione potrzeby i koszty utrzymania małoletnich powodów wzrosły znacząco. Zmieniła się też sytuacja materialna pozwanego, który teraz znacznie więcej zarabia. Natomiast dochody matki powodów nie uległy zasadniczej zmianie. Zmieniła się jej sytuacja rodzinna, bowiem wyszła ponownie za mąż i na utrzymaniu posiada jeszcze syna w wieku 11 miesięcy.

Sąd nie podzielił stanowiska matki wyrażonego w uzasadnieniu pozwu, że to wyłącznie na pozwanym winien spoczywać obowiązek utrzymania dzieci. Ten obowiązek spoczywa także na matce.

W ocenie Sądu nie w pełni wykazane zostały miesięczne koszty utrzymania dzieci wskazywane w pozwie.

Matka swój obowiązek alimentacyjny w części realizuje poprzez osobiste starania o wychowanie dzieci, chociaż nie w tak znaczącym stopniu jak miało to miejsce, gdy były młodsze (zwłaszcza 17-letnia A.). Zatem to pozwany powinien partycypować w większym zakresie w kosztach utrzymania dzieci. Koszty utrzymania A. wzrosły w większym stopniu, niż koszty utrzymania jej brata, dlatego alimenty na jej rzecz podwyższono o 300 zł. Natomiast alimenty na małoletniego S. podwyższono o 200 zł.

Sąd przy wydawaniu orzeczenia brał pod uwagę wydatki obu stron, uwzględnił uiszczane przez pozwanego raty kredytu i ponoszone koszty dojazdów do Polski, jak również fakt znacznego obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu świadczenia (...). Trudno jednakże nie zauważyć, że dzieci przez nierozwagę pozwanego podwójnie zostały skrzywdzone, wcześniej przez to, że nie przekazywał w pełni należnego im świadczenia rodzinnego (ale „potrącał z niego alimenty”), skutkiem czego teraz nie stać go na zapewnienie dzieciom jak dawniej dodatkowych atrakcji, typu wyjazdy wakacyjne, czy inne rozrywki. Dodatkowo pozwany oczekuje, że jego kłopoty finansowe związane z obowiązkiem zwrotu świadczenia zwolnią go z obowiązku partycypowania we wzrastających kosztach utrzymania dzieci, adekwatnie do ich potrzeb i jego możliwości zarobkowych.

Pozwany z uwagi na pracę za granicą stosunkowo rzadko widuje się z dziećmi, praktycznie nie uczestniczy w ich wychowaniu, a poza alimentami nie partycypuje w pozostałych kosztach ich utrzymania.

Ustalone alimenty nie są wygórowane jak na możliwości zarobkowe pozwanego, który poza powodami nie ma innych osób na utrzymaniu.

Dlatego mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 138 kro w zw. z art. 135 kro uwzględnił żądanie pozwu do kwoty po zł na 800 zł na małoletnią powódkę A. M. i po 500 zł na małoletniego powoda S. M. (2), poczynając od daty wniesienia pozwu. Powództwo w pozostałym zakresie zostało oddalone.

Sąd przy ferowaniu niniejszego orzeczenia kierował się nie tylko wzrostem kosztów utrzymania dzieci, ale możliwościami zarobkowymi ich rodziców.

Na zasadzie art. 333§ 1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Na mocy art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 i art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. w o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać należną opłatę stosunkową 300 zł i opłatę kancelaryjną 12 zł od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletnich powodów koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1440 zł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, czyli stosunkowo do wartości uwzględnionego roszczenia.

SSR Agnieszka Proć